

עין משפט נר מצוה

יב א מיי פייט מהל' מעה"ק הלכה יא ועי' רש"י:

יג בגד מיי פייט מ"ח שס הלכה טו:

יד ה מיי שס פרק יט ה' טו:

טו ו מיי פיל' מהלכות בית

הבבירה הלכה ה':

טז ז מיי פיי שס הלכה טו:

יז ח מיי פייט מהל' מעשה

הקרבנות טו ופיו מהל'

בית הבבירה הלכה טו:

יח טי מיי פייט מהל'

מעשה הקרבנות הלכה י':

תורה אור השלם

- בי אם במקום אשר יבחר יהודה באחד שבטיך שם תעלה עלתך; וישם תעשה כל אשר אנכי מצוך; וברים כי יד אשך אש מביט ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במקוה או אשר ישחט מחוץ למחנה; ויקרא יו ג
- ואל פתח אהל מועד לא תבא; ואת קרבן היתרה לפני משכן יהיה דם יחשב לאיש יהואו דם שפך ונבחרת; ואיש יהואו מקרב עמנו; ויקרא יז ד

גליון הש"ם

גב' הלא אחיז מבינייא עיי יומא דף ט ע"ג מוס' ד"ה וזיקא:

מוסר רש"י

לדברי ר' ישמעאל חייב אחת. אינו עיב אלף טפלת אחת, דמימי ליה לזרק מכת דכמי בשחט, וכיון דמד כרת ומד לאו אמתיוסה אין חילוק טפלת צנינים כי צנניינו הטעם אחת: לדברי ר"ע, דליף זרק מכת דכמי גבי מעלה, סוּוּ לכו שחט וזרק עני כמיסה ומיב שמים: אפרי' לדברי ר"ע אינו חייב אלא אחת. דלע"ז דליכא עמי כרמיסה, הוילן ואין בתן אלף אהרה אחת אין חילוק טפלת צנינים, דלע"ז נמשלה כמיבא אהרה כלפי נפשה (דכריס יב) השמר לך חן מעלה עולותך, ואלו שחט וזרק אין נסה אהרה אלף מהיקס דליקס למעלה, דכמיס שם מעלה עולותך ונסח מעשה, אלקס שאר שפחת להעלה ומהכא נפקא לשחט וזרק (סנהדרין ד') קידשה ראשונה. של בית: קידשה לשמעה בוי לעתיד לבא. כי הוי דסכרלה אל קידשות שפחן (דערי' טו, סב. מכות י"ט) ולא קידשה לעתיד לבא. קדושה שנקדשה ירושלם אינה קדושה לעולם ומשכנהו יהוהו הנחמד ושנס ענה אחרי כן לא נגמר הבית נמקס הטהרה וצנינס תח מכלי הטהרה אלל הקלעים וכן לעומת (שבועות טו) דכמיס במקום הטהר, הילכ' שיהא מזהב הגוי בעזרה קרוי אשר פתח אהל מועד, שאמללן קן לא הוי מקריבין עד שיגמר הגנון, וכל הממלי לקריב קרבנות משבחו שם מימי כורס כמו שכתוב כספר עזרא, ועד עשרים שנה אחר כך לא נגמר הבית בשנת שלל לדרוש אחריו: ברויין מבחרין. שהיו הקלעים פרושים לפני משכנו הטהרה שלל יכנסו הבנין לתוך הסיכל (גמריה' י). נמט הקלעים לפני משקום הטהרה וצנינס תח הטהרה מתחון עלא חוט עיניהם מן הסיכל, וקסיד דהקן קלעים לרי"א כדי להספיק העזרות להקריב קרבן, דלס אין בית אין קרבן, דקדושה לפניה עגלה לה (שבועות טס) ובר מצי דשמעי ליה קאמרו. ולא משוס זיךר אע"פ שאין בית. דקדושה הבית קדשה לשמעה וקדשה לעתיד לבא (דערי' טו, סב.) אע"פ שאין חומה. צירושלס קודס שנגמח החומה מחון חיבורי טס) המעלה. מחון חיבורי ערילין. עליו כשר, חטירי ערילין טלס (מנחות כג):

קו:

להבי בתביה קרא דר־א תיתי מבינייא.
^א תימה על סוגיא זו דכפ' בתרא (דף קטו): דרשין אשר יעלה עולה מה העלאה שהיא גמר עבודה אף כל שהיא גמר עבודה לעמעטי קומץ ומקבץ והיוצא והבולל והפזות והמולח כו': **יבול** חוץ לשלש מחנות. ונילף גז"ש מפרים הנשרפים כדלפי'

בהרוגי צ"ד צפ' נגמר הדין (סנהדרין דף כג): ואפי' אינה מופנה ילפינן בגילוי מלתא כיון דלא אשכחן מחון למחנה אלא חוץ לשלש מחנות: **ולא** בעי אף פתח אהל מועד. אע"ג דליטריך לקמן (דף קיג:) למעוטי רוצע ונרצע ופרת חטאת וקדשי דזק הבית טוצא פתח אהל מועד כתיב:

ה"ג ולרבא נכתוב רחמנא וא' פתח אהל מועד מחוין למחנה ובמחנה כמה י: וקא קשיא ליה לרצא ל"ל דכתב רחמנא כלל מחון למחנה ובמחנה וכן פ' הקונטר': **המעלה** בזמן הזה. לעיל פירשמי גריס קדשי קדשים (דף קס.) גבי מוצא שפנס ופירשמי מ"ט [נקט] הכא המעלה ולא נקט השוחט:

ריש לקיש אמר פטור קדושה ראשונה בוי. תימה דלא פריך עליה מהגן משניות דפריך צפ"ק דמגילה (דף י.) אר' יאסא דאמר שמעמי שמקריבין צבית חונוי: **רבי יוחנן** אמר חייב חיבורי ערילין בערילין דמו. וא"ת למה לי חיבורי הא שמעינן ליה לר' יוחנן דאמר צפ' הקונטר רצב (מנחות דף כו.): יש הקטרה צפחות מכות וכוין דחשיב הקטרה צפנים מחייב צחון כדאמר לקמן (דף קס:) גבי מוקטרי פנים שסכרו דחייבין עליהם צחון כיון דצפנים הויא הקטרה דמהדרין פוקעינן וי"ל הא דחשיב ליה לר' יוחנן הקטרה היינו לעינן מקטיר לתלאין שמשלים אח"כ וטע"ג דצברק כל המנחות צלות מלפ' (מנחות דף נה.) חשיב ליה הקטרה גבי שאור ודצש דלמרי' יש קומץ פחות משני זימים ויש הקטרה פחות מכזית שאני התם דכמיס קרא ועוד דצשחוטין חון מייפטר טפי כדדרשין הכא על השלם הוא חייב ואינו חייב על הסכר ועוד דהא אימקס מחשבות זו לזו אכילת מוצח לאכילת ארס ומדחשב עד מותם להקטיר חון למקומו לא מייפסלל צפחות מכזית ש"מ דמקטיר צחון לא מחייב צפחות מכזית:

"מקריבין אע"פ שאין בית
"ואוכלים קדשי קדשים אע"פ שאין קלעים קדשים קלים ומעשר שני אע"פ שאין חומה מפני שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא
לאו מכלל דר"א סבר לא קידשה יא א"ל רבינא לרב אשי ממאי דלמא דכולי עלמא קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא ומר מאי דשמיעי ליה קאמור ומר מאי דשמיעי ליה קאמור וכי תימא קלעים לר' אליעזר למה לי לצניעותא בעלמא איתמר **"המעלה יי**
ואין בו כזית ועצם משלימו לכזית רבי יוחנן אמר **"חייב ריש לקיש** אמר פטור ר' יוחנן אמר חייב חיבורי ערילין בערילין דמי ריש לקיש אמר פטור חיבורי ערילין לאו בערילין דמו בעי רבא **המעלה**

חייבין עליו צחון יאלו פרט חטאת וקדשי דזק הבית: (לאו) לאיתויי [יולס] צפנים כו'. לעולם גג היכל לא מייחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שרי' הביאו אלא לאיתויי היא צפנים ווארה צחון דלא תימא פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה לאיתויי לחיובא והדר אמא מחון דלא תרצי צמחנה שחט עולה דדרוס ומהו יא אל פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה דקדשי קדשים צצפון תלמוד לומר מחון דלא חייב יא אלא משום חון דאינו ראוי לשוס זבח יאל זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרר שהוא מקוס שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחון דעולה דדרוס פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדריך הבאתו קפיד אלא הבאה כל דהו וצלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה צחון היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הו**. צחון: וקיעיש לעידי נלא. והוא לה ירושלם בית הבבירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין צביל**. בניי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה. הלכך עושין קלעים צמקוס חומה וחורו וקאסו בקידוש המפורש צמסכת צצועות (דף יד.): **עלס**. אין מואה להעלותא אס פירש כדאמרן

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

חסי מבינייא. משחיטה וזריקה וזריקה דכי פרכת מה לשחיטה שכן פוסלת שלא לשם אכולין צפסח וזריקה מוכיח מה לזריקה שכן זר חייב עליה מימה שחיטה מוכיח וחזר הדין הלז השוה צבאן שכן עבודה ומייבין עליהן צחון אף אני אביא קמייה וקבלה שכן עבודה ויתחייב עליהן

צחון: **אס כן**. דמייתי יא מבינייא לחייב צחון על עבודות שאינם מפורשות צפרסה ויש להביאן במה הלז לא יאמר בזריקה ומיתי מבינייא משחיטה והעללה: **ה"ג לפני כסבה קרא דלא יא** אסא מבינייא. למימר דאע"ג דאמא מבינייא לא תימי מבינייא: **שחט וזרק כהעלס אחד לר' ישמעאל** דנפקא ליה זריקה מדס שפך יא צעוגס של שחיטה: **אינו חייב אלא אחס**. דחד כרת ומד לאו הוא: **לר"ע**. נפקא יא ליה מאו זבח דכמיס (ויקרא ח) גבי העללה: **חייב שמים**. משום דשמות מוחלקין: **שם העלה ושם פעשה**. הזכיר העללה לצדה והשאר כללן צעשה אחת למימרא דלא מחייב אכולהו אלא חדא: **פלגינאו יא** קרא. הוילן העללה מכלל שאר עשיות למימרא דמחייב עלה צאפי נפשה ואשארל צאפי נפשיהו: **שחט וזרק והעלה לר"ס**. צין לר' ישמעאל צין לר"ע חייב שמים לר' ישמעאל כיון דכולס כהעלס [אחד] מחייב כהעללה חדא דאית לה קרא כהדיא ואשחיטה וזריקה חדא דמחד קרא נפקי ולר"ע אשחיטה מייחייב חדא והעללה יא זריקה חדא וצאה לא פליג אבי' דשרי אצחו דלאצי נמי לדברי הכל חייב שמים דלא אהעללה ומדא אשאר עשיות: **ס"ח כא** או אשר ישחט מחון למחנה יכול עד שיחטט חוץ לשלש מחנות. ונילף גז"ש מפרים הנשרפים כדלפינן בהרוגי צ"ד כסנהדרין (דף כג.): **ס"ז**. צרישיה דקרא או עז צמחנה: **אי צמחנה יכול**. אף צמחנה שכינה אלא ששינה מקוס שחיטתו כגון שחט עולה דדרוס יאה חייב **ס"ז מחון למחנה**. דמשמע חוץ לשלש מחנות: **מה להלן**. מיוחד שאינו ראוי לשחיטת שוס זבח אף צמחנה כגון צמחנה ליהא שאינו ראוי לשחיטה יא לשוס זבח: **נכסוב קרא צמחנה ואל מחון למחנה**. חון למעוטי עולה דדרוס ובמחנה לפרושי דלא צעין חון לשלש מחנות, ואל פתח אהל מועד לא הביאו למה לי: **לאו למעוטי גגו של היכל**. דהכי משמע יא שלא הביאו לפתח אהל מועד יאל זה שהביאו לעזרה: ופריקין ולרצא. דפטור אגגו דמשמע יא כל חללה של עזרה קרי אל פתח: **ניכסוב אל פתח**. למעוטי גגו ולמעוטי עולה דדרוס שרי צאו אל פתח וממילא משמעמ חיוצא צמחנה לזיה שלא הביאו אל פתח: **מחון למחנה ובמחנה** ל"ל לאו לאיתויי גגו. אמא צמחנה והדר אמא מחון דלא תימא צמחנה איתרבי נמי שחט עולה דדרוס ת"ל מחון למידרש דבעינן מקוס שאינו ראוי לשחיטת שוס זבח ואל פתח איטריך לדרשא אחריתי יא הראוי לפתח אהל מועד

גג היכל לא מייחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שרי' הביאו אלא לאיתויי היא צפנים ווארה צחון דלא תימא פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה לאיתויי לחיובא והדר אמא מחון דלא תרצי צמחנה שחט עולה דדרוס ומהו יא אל פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה דקדשי קדשים צצפון תלמוד לומר מחון דלא חייב יא אלא משום חון דאינו ראוי לשוס זבח יאל זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרר שהוא מקוס שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחון דעולה דדרוס פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדריך הבאתו קפיד אלא הבאה כל דהו וצלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה צחון היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הו**. צחון: וקיעיש לעידי נלא. והוא לה ירושלם בית הבבירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין צביל**. בניי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה. הלכך עושין קלעים צמקוס חומה וחורו וקאסו בקידוש המפורש צמסכת צצועות (דף יד.): **עלס**. אין מואה להעלותא אס פירש כדאמרן

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

חסי מבינייא. משחיטה וזריקה וזריקה דכי פרכת מה לשחיטה שכן פוסלת שלא לשם אכולין צפסח וזריקה מוכיח מה לזריקה שכן זר חייב עליה מימה שחיטה מוכיח וחזר הדין הלז השוה צבאן שכן עבודה ומייבין עליהן צחון אף אני אביא קמייה וקבלה שכן עבודה ויתחייב עליהן

צחון: **אס כן**. דמייתי יא מבינייא לחייב צחון על עבודות שאינם מפורשות צפרסה ויש להביאן במה הלז לא יאמר בזריקה ומיתי מבינייא משחיטה והעללה: **ה"ג לפני כסבה קרא דלא יא** אסא מבינייא. למימר דאע"ג דאמא מבינייא לא תימי מבינייא: **שחט וזרק כהעלס אחד לר' ישמעאל** דנפקא ליה זריקה מדס שפך יא צעוגס של שחיטה: **אינו חייב אלא אחס**. דחד כרת ומד לאו הוא: **לר"ע**. נפקא יא ליה מאו זבח דכמיס (ויקרא ח) גבי העללה: **חייב שמים**. משום דשמות מוחלקין: **שם העלה ושם פעשה**. הזכיר העללה לצדה והשאר כללן צעשה אחת למימרא דלא מחייב אכולהו אלא חדא: **פלגינאו יא** קרא. הוילן העללה מכלל שאר עשיות למימרא דמחייב עלה צאפי נפשה ואשארל צאפי נפשיהו: **שחט וזרק והעלה לר"ס**. צין לר' ישמעאל צין לר"ע חייב שמים לר' ישמעאל כיון דכולס כהעלס [אחד] מחייב כהעללה חדא דאית לה קרא כהדיא ואשחיטה וזריקה חדא דמחד קרא נפקי ולר"ע אשחיטה מייחייב חדא והעללה יא זריקה חדא וצאה לא פליג אבי' דשרי אצחו דלאצי נמי לדברי הכל חייב שמים דלא אהעללה ומדא אשאר עשיות: **ס"ח כא** או אשר ישחט מחון למחנה יכול עד שיחטט חוץ לשלש מחנות. ונילף גז"ש מפרים הנשרפים כדלפינן בהרוגי צ"ד כסנהדרין (דף כג.): **ס"ז**. צרישיה דקרא או עז צמחנה: **אי צמחנה יכול**. אף צמחנה שכינה אלא ששינה מקוס שחיטתו כגון שחט עולה דדרוס יאה חייב **ס"ז מחון למחנה**. דמשמע חוץ לשלש מחנות: **מה להלן**. מיוחד שאינו ראוי לשחיטת שוס זבח אף צמחנה כגון צמחנה ליהא שאינו ראוי לשחיטה יא לשוס זבח: **נכסוב קרא צמחנה ואל מחון למחנה**. חון למעוטי עולה דדרוס ובמחנה לפרושי דלא צעין חון לשלש מחנות, ואל פתח אהל מועד לא הביאו למה לי: **לאו למעוטי גגו של היכל**. דהכי משמע יא שלא הביאו לפתח אהל מועד יאל זה שהביאו לעזרה: ופריקין ולרצא. דפטור אגגו דמשמע יא כל חללה של עזרה קרי אל פתח: **ניכסוב אל פתח**. למעוטי גגו ולמעוטי עולה דדרוס שרי צאו אל פתח וממילא משמעמ חיוצא צמחנה לזיה שלא הביאו אל פתח: **מחון למחנה ובמחנה** ל"ל לאו לאיתויי גגו. אמא צמחנה והדר אמא מחון דלא תימא צמחנה איתרבי נמי שחט עולה דדרוס ת"ל מחון למידרש דבעינן מקוס שאינו ראוי לשחיטת שוס זבח ואל פתח איטריך לדרשא אחריתי יא הראוי לפתח אהל מועד

גג היכל לא מייחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שרי' הביאו אלא לאיתויי היא צפנים ווארה צחון דלא תימא פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה לאיתויי לחיובא והדר אמא מחון דלא תרצי צמחנה שחט עולה דדרוס ומהו יא אל פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה דקדשי קדשים צצפון תלמוד לומר מחון דלא חייב יא אלא משום חון דאינו ראוי לשוס זבח יאל זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרר שהוא מקוס שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחון דעולה דדרוס פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדריך הבאתו קפיד אלא הבאה כל דהו וצלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה צחון היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הו**. צחון: וקיעיש לעידי נלא. והוא לה ירושלם בית הבבירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין צביל**. בניי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה. הלכך עושין קלעים צמקוס חומה וחורו וקאסו בקידוש המפורש צמסכת צצועות (דף יד.): **עלס**. אין מואה להעלותא אס פירש כדאמרן

גג היכל לא מייחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שרי' הביאו אלא לאיתויי היא צפנים ווארה צחון דלא תימא פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה לאיתויי לחיובא והדר אמא מחון דלא תרצי צמחנה שחט עולה דדרוס ומהו יא אל פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה דקדשי קדשים צצפון תלמוד לומר מחון דלא חייב יא אלא משום חון דאינו ראוי לשוס זבח יאל זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרר שהוא מקוס שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחון דעולה דדרוס פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדריך הבאתו קפיד אלא הבאה כל דהו וצלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה צחון היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הו**. צחון: וקיעיש לעידי נלא. והוא לה ירושלם בית הבבירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין צביל**. בניי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה. הלכך עושין קלעים צמקוס חומה וחורו וקאסו בקידוש המפורש צמסכת צצועות (דף יד.): **עלס**. אין מואה להעלותא אס פירש כדאמרן

חייבין עליו צחון יאלו פרט חטאת וקדשי דזק הבית: (לאו) לאיתויי [יולס] צפנים כו'. לעולם גג היכל לא מייחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שרי' הביאו אלא לאיתויי היא צפנים ווארה צחון דלא תימא פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה לאיתויי לחיובא והדר אמא מחון דלא תרצי צמחנה שחט עולה דדרוס ומהו יא אל פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה דקדשי קדשים צצפון תלמוד לומר מחון דלא חייב יא אלא משום חון דאינו ראוי לשוס זבח יאל זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרר שהוא מקוס שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחון דעולה דדרוס פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדריך הבאתו קפיד אלא הבאה כל דהו וצלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה צחון היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הו**. צחון: וקיעיש לעידי נלא. והוא לה ירושלם בית הבבירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין צביל**. בניי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה. הלכך עושין קלעים צמקוס חומה וחורו וקאסו בקידוש המפורש צמסכת צצועות (דף יד.): **עלס**. אין מואה להעלותא אס פירש כדאמרן

גג היכל לא מייחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שרי' הביאו אלא לאיתויי היא צפנים ווארה צחון דלא תימא פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה לאיתויי לחיובא והדר אמא מחון דלא תרצי צמחנה שחט עולה דדרוס ומהו יא אל פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה דקדשי קדשים צצפון תלמוד לומר מחון דלא חייב יא אלא משום חון דאינו ראוי לשוס זבח יאל זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרר שהוא מקוס שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחון דעולה דדרוס פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדריך הבאתו קפיד אלא הבאה כל דהו וצלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה צחון היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הו**. צחון: וקיעיש לעידי נלא. והוא לה ירושלם בית הבבירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין צביל**. בניי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה. הלכך עושין קלעים צמקוס חומה וחורו וקאסו בקידוש המפורש צמסכת צצועות (דף יד.): **עלס**. אין מואה להעלותא אס פירש כדאמרן

גג היכל לא מייחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שרי' הביאו אלא לאיתויי היא צפנים ווארה צחון דלא תימא פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה לאיתויי לחיובא והדר אמא מחון דלא תרצי צמחנה שחט עולה דדרוס ומהו יא אל פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה דקדשי קדשים צצפון תלמוד לומר מחון דלא חייב יא אלא משום חון דאינו ראוי לשוס זבח יאל זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרר שהוא מקוס שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחון דעולה דדרוס פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדריך הבאתו קפיד אלא הבאה כל דהו וצלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה צחון היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הו**. צחון: וקיעיש לעידי נלא. והוא לה ירושלם בית הבבירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין צביל**. בניי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה. הלכך עושין קלעים צמקוס חומה וחורו וקאסו בקידוש המפורש צמסכת צצועות (דף יד.): **עלס**. אין מואה להעלותא אס פירש כדאמרן

חייבין עליו צחון יאלו פרט חטאת וקדשי דזק הבית: (לאו) לאיתויי [יולס] צפנים כו'. לעולם גג היכל לא מייחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שרי' הביאו אלא לאיתויי היא צפנים ווארה צחון דלא תימא פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה לאיתויי לחיובא והדר אמא מחון דלא תרצי צמחנה שחט עולה דדרוס ומהו יא אל פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה דקדשי קדשים צצפון תלמוד לומר מחון דלא חייב יא אלא משום חון דאינו ראוי לשוס זבח יאל זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרר שהוא מקוס שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחון דעולה דדרוס פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדריך הבאתו קפיד אלא הבאה כל דהו וצלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה צחון היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הו**. צחון: וקיעיש לעידי נלא. והוא לה ירושלם בית הבבירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין צביל**. בניי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה. הלכך עושין קלעים צמקוס חומה וחורו וקאסו בקידוש המפורש צמסכת צצועות (דף יד.): **עלס**. אין מואה להעלותא אס פירש כדאמרן

גג היכל לא מייחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שרי' הביאו אלא לאיתויי היא צפנים ווארה צחון דלא תימא פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה לאיתויי לחיובא והדר אמא מחון דלא תרצי צמחנה שחט עולה דדרוס ומהו יא אל פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה דקדשי קדשים צצפון תלמוד לומר מחון דלא חייב יא אלא משום חון דאינו ראוי לשוס זבח יאל זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרר שהוא מקוס שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחון דעולה דדרוס פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדריך הבאתו קפיד אלא הבאה כל דהו וצלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה צחון היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הו**. צחון: וקיעיש לעידי נלא. והוא לה ירושלם בית הבבירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין צביל**. בניי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה. הלכך עושין קלעים צמקוס חומה וחורו וקאסו בקידוש המפורש צמסכת צצועות (דף יד.): **עלס**. אין מואה להעלותא אס פירש כדאמרן

חייבין עליו צחון יאלו פרט חטאת וקדשי דזק הבית: (לאו) לאיתויי [יולס] צפנים כו'. לעולם גג היכל לא מייחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שרי' הביאו אלא לאיתויי היא צפנים ווארה צחון דלא תימא פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה לאיתויי לחיובא והדר אמא מחון דלא תרצי צמחנה שחט עולה דדרוס ומהו יא אל פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה דקדשי קדשים צצפון תלמוד לומר מחון דלא חייב יא אלא משום חון דאינו ראוי לשוס זבח יאל זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרר שהוא מקוס שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחון דעולה דדרוס פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדריך הבאתו קפיד אלא הבאה כל דהו וצלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה צחון היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הו**. צחון: וקיעיש לעידי נלא. והוא לה ירושלם בית הבבירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין צביל**. בניי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה. הלכך עושין קלעים צמקוס חומה וחורו וקאסו בקידוש המפורש צמסכת צצועות (דף יד.): **עלס**. אין מואה להעלותא אס פירש כדאמרן

גג היכל לא מייחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שרי' הביאו אלא לאיתויי היא צפנים ווארה צחון דלא תימא פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה לאיתויי לחיובא והדר אמא מחון דלא תרצי צמחנה שחט עולה דדרוס ומהו יא אל פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה דקדשי קדשים צצפון תלמוד לומר מחון דלא חייב יא אלא משום חון דאינו ראוי לשוס זבח יאל זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרר שהוא מקוס שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחון דעולה דדרוס פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדריך הבאתו קפיד אלא הבאה כל דהו וצלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה צחון היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הו**. צחון: וקיעיש לעידי נלא. והוא לה ירושלם בית הבבירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין צביל**. בניי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה. הלכך עושין קלעים צמקוס חומה וחורו וקאסו בקידוש המפורש צמסכת צצועות (דף יד.): **עלס**. אין מואה להעלותא אס פירש כדאמרן

גג היכל לא מייחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שרי' הביאו אלא לאיתויי היא צפנים ווארה צחון דלא תימא פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה לאיתויי לחיובא והדר אמא מחון דלא תרצי צמחנה שחט עולה דדרוס ומהו יא אל פתח אהל מועד לא הביאו שר' נאמר צמחנה דקדשי קדשים צצפון תלמוד לומר מחון דלא חייב יא אלא משום חון דאינו ראוי לשוס זבח יאל זה ואתא אל פתח למעוטי גגו דלא תרבייה כדקאמרר שהוא מקוס שאינו ראוי לשחיטת כל זבח דכיון דאשמעינן מחון דעולה דדרוס פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אכדריך הבאתו קפיד אלא הבאה כל דהו וצלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: שחיטה צחון היא. והרי לא הביאו לבית השחיטה אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הו**. צחון: וקיעיש לעידי נלא. והוא לה ירושלם בית הבבירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין צביל**. בניי עזרא: לאו מכלל דר' אליעזר סבר לא קידשה.